

11de JAARGANG, NR. 191
21 JANUARI 2013

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

5 BOEKBESPREKING

6 PLATENRECENSIES

Thomas Clausen, Bart Lust, Vlek,
 Dieter Ilg, Florian Wittenburg,
 Too Noisy Fish, Jack DeJohnette,
 Jef Neve, Living by Laterns.
 3 Brave Souls e.a.

14 CONCERTVERSLAGEN

Jan van Duikeren, Tineke Postma.

EN VERDER:

16 New York Calling (Roos Plaatsman)

17 De doos van Toots (Tom Beetz)

JAZZFLITS 192

staat 11 februari 2013 op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**NIEUWE WEDSTRIJD VOOR
 JONG BELGISCH JAZZTALENT**

Als opmaat van het nieuwe jazzfestival STORM! (5 en 6 april in Oostende) vindt op 29 maart de eerste editie van de STORM-contest plaats. Een wedstrijd voor Belgische musici tot 25 jaar.

Tot 31 januari kunnen geïnteresseerde groepen een demo insturen. Minstens de helft van de groepsleden moet Belg zijn. Op één na mogen de groepsleden niet ouder dan 25 jaar zijn.

Uit de ingezonden demo's worden vier finalisten geselecteerd door een jury met mensen uit de jazzwereld. De inzendingen worden volledig anoniem behandeld. De jury krijgt de gegevens van de groep niet te zien. Alle inzendingen worden beluisterd en beoordeeld door de integrale jury.

De winnaar van de wedstrijd mag optreden tijdens het festival STORM! en mag het openingsconcert verzorgen tijdens de viering van twintig jaar JazzLab Series op 27 september in het Casino Sint-Niklaas. Alle concerten moeten worden gegeven in de winnende bezetting. Verder krijgt de nummer één opnametijd in een professionele studio aangeboden. De STORM-contest is een initiatief van de JazzLab Series, Muziekmozaïek en het Kunstencentrum O.

**Volg het jazznieuws
 op de voet. Ga naar:**

<http://www.twitter.com/jazzflits>

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

**DEELDELIERS OP FILM EN IN LEVENDE LIJVE IN
 LANTARENVENSTER**

Jules Deelder (foto) was op 11 januari gastheer tijdens een bijzondere avond in een lekker druk LantarenVenster in Rotterdam. Allereerst werd de film 'De Deeldeliers' vertoond, waarin Deelder en toetsenist Bas van Lier een avond en nacht in de Bullet Sound Studio werden gevolgd. Daarna betraden de heren in levende lijve het podium, samen met Hans Dulfer en Boris van der Lek op saxofoon en Erik Kooger op het slagwerk.

Foto: Joke Schot

NIEUWS

Joe Lovano. (Foto: Jimmy Katz)

BJO viert twintigjarig bestaan

Het Brussels Jazz Orchestra (BJO) viert dit jaar het vierde lustrum. De aftrap voor het feest wordt gegeven in maart. Dan komt de cd 'BJO's Finest' uit met speciaal voor het orkest geschreven muziek en stukken van de hand van de orkestleden. Ook start die maand een jubileumtournee met de vocalisten Tutu Puoane, David Linx, trompettist Bert Joris, gitarist Philip Catherine en pianist Michel Herr als gasten. In de zomer volgt het hoogtepunt: een tournee met saxofonist Joe Lovano langs Europese festivals. De cd die het orkest onlangs met hem in Gent opnam verschijnt in juni bij Half Note Records.

Inschrijving showcases Jazzdag geopend

Nog tot 26 februari kunnen groepen zich inschrijven voor het showcase-programma van de Jazzdag, het grootste netwerkevenement voor de Nederlandse jazz. Een commissie van Nederlandse en/of internationale programmeurs zal uit de inschrijvingen een selectie maken van maximaal 25 groepen, die zich op de Jazzdag mogen presenteren. Die vindt op 28 juni voor de zevende keer plaats. Alleen Nederlandse groepen komen in aanmerking voor deelname aan de showcases. Het festivalprogramma van de Jazzdag is onderdeel van North Sea Round Town in Rotterdam.

PLATEN

OKEH RECORDS KRIJGT NIEUW LEVEN

Het legendarische Amerikaanse platenlabel Okeh Records wordt door Sony nieuw leven ingeblazen. Ooit bracht het de muziek van Duke Ellington, King Oliver en Louis Armstrong uit. Nu zullen onder anderen gitarist Bill Frisell, saxofonist David Sanborn en pianist Bob James er platen voor gaan maken.

De eerste release van Okeh nieuwe stijl verschijnt op 9 april. Het is 'A Different Time' van pianist John Medeski. Eerste man van het nieuwe Okeh is Wulf Müller. Hij werkt sinds het najaar van 2012 bij Sony Classical als jazzadviseur.

Okeh werd in 1918 opgericht. In 1926 kwam het in handen van Columbia Records (dat later werd overgenomen door Sony). Op Okeh verschenen niet alleen jazz- en bluesplaten. De jarenvijftigwereldhit 'Cry' van Johnnie Ray werd uitgebracht op Okeh en ook 'I put a spell on you' van Screamin' Jay Hawkins. In de jaren zestig en zeventig nam Okeh veel soul op.

Het is de bedoeling dat op Okeh alleen nog jazz zal verschijnen en louter nieuw werk. Niet alleen van Amerikanen, maar ook van musici uit andere werelddelen. Voor reissues maakt Sony gebruik van de Sonys Legacy-reeks. Daar verscheen bijvoorbeeld vorig jaar de box 'Louis Armstrong: The Okeh Columbia & RCA Victor Recordings 1925-1933'.

PODIA

NORTH SEA JAZZ OOK NA 2015 IN ROTTERDAM

Om te voorkomen dat het North Sea Jazz Festival na 2015 van Rotterdam naar Amsterdam vertrekt, hebben Ahoy en het Havenbedrijf Rotterdam de organisatie een financiële bijdrage in het vooruitzicht gesteld. Dat meldde de regionale omroep RTV Rijnmond op 11 januari.

Volgens het bericht zal medio februari de overeenkomst tussen de genoemde partijen worden ondertekend. Het Havenbedrijf zal als sponsor van het festival gaan fungeren. Het North Sea Jazz Festival verkaste in 2006 van Den Haag naar Rotterdam. Dit jaar vindt het festival van 12 tot en met 14 juli plaats.

ALKMAARSE JAZZTIVAL VOOR 2013 AFGEBLAZEN

Het Alkmaarse Jazztival zal dit jaar niet doorgaan. De muziekdriedaagse luidt sinds enige jaren de zomertijd in. Organisator SBSJazz ziet voor 2013 geen kans voldoende fondsen en vrijwilligers te vinden.

Het was een moeilijke beslissing voor Jan Doedens en Peter van Raamsdonk van SBSJazz: "We vinden het niet verantwoord om met heel weinig geld toch te proberen een soort van Jazztival op de planken te zetten. Dit zou onder meer inhouden dat we de muzikanten voor (bijna) niets moeten laten spelen, en geen geld hebben om zelfs maar de meest basale vorm van pr te organiseren." Omdat het begin van de zomertijd dit jaar in het paasweekend valt, zijn er weinig vrijwilligers beschikbaar.

In nauwe samenwerking met Provadja biedt SBSJazz sinds 2009 een festivalpodium voor lokaal, regionaal en nationaal talent. Het jazzfestival groeide de afgelopen jaren uit van een feestelijke muziekdag tot een driedaags festivalweekend met meer dan vijftig optredens op meerdere locaties. De organisatie mikt nu op een vijfde editie in 2014.

NIEUWS

Lezers Jazztimes kiezen Sonny Rollins tot artist of the year 2012

De lezers van Jazztimes hebben saxofonist Sonny Rollins tot 'artist of the year 2012' gekozen. Dat blijkt uit een overzicht in het februari-nummer van het Amerikaanse blad. Rollins eindigde ook als eerste in de categorie 'beste tenor-saxofonist'. Vocalist Gregory Porter wordt als de belangrijkste nieuwkomer gezien. Enkele andere uitslagen:

Beste album

Kurt Elling

'1619 Broadway:
The Brill Building Project'

Beste historische uitgave

Bill Evans

'Live at Art D'Lugoff's Top of the Gate'

Acoustic Group

Wayne Shorter 4-tet

Contemporary Group

Pat Metheny Unity Band

Big Band

The Clayton-Hamilton Jazz Orchestra

Vocal Group

The Manhattan Transfer

Trumpet Roy Hargrove

Trombone Wycliffe Gordon

Tenor Saxophone Sonny Rollins

Alto Saxophone Miguel Zenón

Soprano Saxophone Wayne Shorter

Baritone Saxophone Gary Smulyan

Piano Herbie Hancock

Guitar Pat Metheny

Acoustic Bass Christian McBride

Electric Bass Marcus Miller

Drums Jack DeJohnette

Male Vocalist Kurt Elling

Female Vocalist Diana Krall

Arranger John Clayton

Male vocalist of the year: Kurt Elling.
(Foto: Tom Beetz)

PODIA VERVOLG

BRABANTS JAZZ ORKEST OPENT JAZZJAAR 2013 IN 'S HERTOGENBOSCH

In Den Bosch werd op 6 januari het jazzjaar geopend door het razend populaire Brabants Jazz Orkest. Zowel 's middags als 's avonds hoorde de bomvolle grote zaal van de Verkadefabriek een door trompettist Jeroen Doomernik geleid orkest dat ver uitstijgt boven de gemiddelde bigband. Met prachtige arrangementen (onder meer van trombonist Bob Brookmeyer) werd het nieuwe jaar knetterend ingeluid. Trompettist Eric Vloeimans en zangeres Fay Claassen (foto) waren gastsolisten. Zij gaven een feestelijk tintje aan het geheel.

Foto en tekst: Tom Beetz

OVERIG

DJAZZ.TV OOK IN PAKKET KPN INTERACTIEVE TV

Televisiezender DJAZZ.tv is vanaf 24 januari ook te ontvangen door abonnees van het Pluspakket van KPN Interactieve TV. DJAZZ.tv is de eerste 24-uurs tv-zender ter wereld die zich volledig richt op jazz en jazzgerelateerde muziek.

Managing director Noëlla Jansen van DJAZZ.tv is blij met de jongste uitbreiding: "Na een vliegende start vorig jaar in Frankrijk en Nederland heeft KPN interactieve TV voor een fantastisch begin van 2013 gezorgd. Voor zo'n jonge zender als DJAZZ.tv is dit de bevestiging dat wij nu al thuishoren in de mix van themakanalen waarin we dit jaar het lifestyle element en de user generated content verder gaan invullen."

DJAZZ.tv ging op 22 juni 2012 van start tijdens de Jazzdag in Rotterdam. In Nederland maakt de muziekzender inmiddels deel uit van het digitale Ryaal-pakket van kabelexploitant UPC. Ook wordt DJAZZ.tv doorgegeven door glasvezeldistributeur Glashart Media, kabelexploitant CAI Harderwijk en Stichting Kabelnet Veendam. DJAZZ.tv richt zich tevens op de internationale markt. Zo is de zender vorig jaar toegevoegd aan het HD-aanbod van het grote Franse digitale satelliet- en IPTV-platform CANALSAT. Met distributeurs in andere landen worden gesprekken gevoerd.

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

NIEUWS

Wynton Marsalis (Foto: Danny Clinch)

Brussels Jazz Orchestra voert Marsalis' Swing Symphony uit

Samen met het Brussels Philharmonic voert het Brussels Jazz Orchestra begin februari de 'Swing Symphony' van Wynton Marsalis uit. Dirigent van dienst is de Brit Wayne Marshall: "Marsalis' 'Swing Symphony' is één van die stukken waarvan ik high word. Het is een complexe, ritmische compositie doorweven met syncopes en riffs gemengd met een klassieke sound. Het is een fusie van jazz en klassiek die herinnert aan verschillende stijlen, samengebracht onder één paraplu." Plaats van handeling is De Bijloke (Gent, 9 februari) en Bozar (Brussel, 10 februari). Brussels Philharmonic speelt voorafgaand aan de 'Swing Symphony' de 'Tweede Symfonie' van Leonard Bernstein.

'150 jazzclubs you must visit'

Ieder jaar publiceert het Amerikaanse jazzblad Downbeat een overzicht van de wereldwijd 150 jazzclubs die een 'must' zijn. In het februari-nummer staan de favorieten van 2013. Tussen de in meerderheid Amerikaanse clubs staan twee Nederlandse clubs, beide gevestigd in Amsterdam. Allereerst het Bimhuis, al jarenlang favoriet bij Downbeat, omdat het 'a progressive minded' instituut is met 'a beautiful architectural grace'. Bovendien is het 'a stalwart center for jazz and improvised music'. De tweede 'must visit' is jazzcafé Alto. 'Don't let the cozy ambience fool you', waarschuwt Downbeat. "The 50-plus-year-old venue boasts a vast musical history and clientele. Its seven-day-a-week-jazz offerings are no joke." In het overzicht staan geen Belgische podia.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

KORTE BERICHTEN

Peter Beets. (Foto: Tom Beetz)

Meer Jazz Prijs voor Peter Beets

Pianist Peter Beets krijgt de Meer Jazz Prijs 2013. Hij ontvangt het kleynood op 26 mei in Hoofddorp, tijdens het jaarlijkse Meer Jazz Festival. De prijs wordt sinds 1998 uitgereikt aan een Nederlandse musicus die ruimschoots zijn/haar sporen in de jazz-sector heeft verdiend. Eerdere winnaars waren onder anderen saxofonist Harry Verbeke, zangeres Rita Reys, drummer John Engels, pianist Rein de Graaff, saxofonist Piet Noordijk en orkestleider Willem Breuker.

Nieuw jazzpodium in Hilversum

Hilversum heeft een nieuw jazzpodium: Jazz Podium Hilversum@Het Vliegveld. Iedere woensdag tussen 20.00 en 23.00 uur zal er jazz te beluisteren zijn. Het podium, dat staat in restaurant Het Vliegveld, is op 9 januari geopend met een optreden van het Kenny Colombo Combo. De komende woensdagen van januari staan het Daan Herweg Trio (met als gast Ben van Gelder) en Litz & Houdijk Experiment op het programma.

Vaganée juryvoorzitter Big Band Concours Hoofddorp

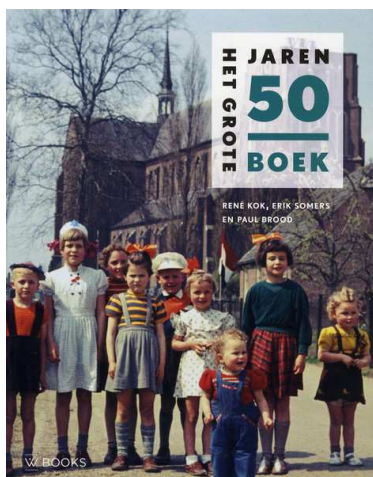
Frank Vaganée, leider van het Brussels Jazz Orchestra, is dit jaar voorzitter van de jury van het International Big Band Concours in Hoofddorp. De overige juryleden zijn trombonist Erik van Lier, bassist Frans van Geest, trompettist Ack van Rooyen, pianist Marc Bischoff en bassist Johan Plomp. Voor het prestigieuze concours hebben zich 54 bands aangemeld. Twaalf daarvan mogen op 25 mei in Hoofddorp spelen.

Directeur en voorzitter Meer Jazz nemen afscheid

Alex de Leeuw en Hans Esman, respectievelijk directeur en voorzitter van het Hoofddorpse Meer Jazz, hebben 13 januari in Nieuw Vennep officieel afscheid genomen. Zij kregen de zilveren Meer Jazz-speld opgespeld door wethouder Arthur van Dijk. Beiden waren twintig jaar aan de organisatie verbonden en onder meer verantwoordelijk voor het jaarlijkse Meer Jazz Festival. De Leeuw blijft actief als sponsorwerver en Esman zal blijven schrijven en adviseren. Loet van der Lee is de nieuwe directeur en Sonja Reckewell de nieuwe voorzitter. Beiden zijn al sinds september in functie.

JAZZ OP PAPIER

DE JAREN VIJFTIG IN WOORD EN BEELD

René Kok, Erik Somers, Paul Brood (tekst en samenst.).

Het grote jaren 50 boek

Zwolle : W [= Waanders] Books, 2012. – 368 p. : foto's ; 32x26 cm. – ISBN 978-90-400-0710-1 geb. met stofomslag. – Uitg. i.s.m. Nationaal Archief te Den Haag. Prijs 50 euro

Wim Daniëls.

Mieters! : de taal van de jaren vijftig

[Amsterdam] : Thomas Rap, 2012. – 235 p. : ill. – ISBN 978-94-004-0185-3 pbk. Prijs 15 euro

Jack Kerouac, Joris Lenstra (verz. en vert. uit het Amerikaans). Verzen, schetsen, haiku's & blues

[Rotterdam] : Nadorst, [2012]. – 60 p. – ISBN 978-4-90338-04-6 geplakt. Prijs 12,50 euro

GEZOCHT: GOEDE VERTALING WAIL

Jack Kerouac dichtte bij de dood van Charlie Parker: "...like the perfect cry/Of some wild gang at a jam session /'Wail, Wop'..." Weet u een goede vertaling voor het woord 'wail'? Wij zijn benieuwd: jazzflits@gmail.com.

Jazz mag dan zo langzamerhand een algemeen aanvaard, cultureel verschijnsel zijn, als buitenstaanders zich ermee bemoeien, worden er nog altijd rare schuivers gemaakt.

Al een jaar of wat verblijdt uitgeverij Waanders, in samenwerking met een bewaarinstelling, ons met fotoboekjes, die elk in zo'n 450 pagina's een decennium bestrijken. 'Het jaren 40 boek', uit 2008, is er zo een. Meestal staan er een paar kiekjes in die jazz tot onderwerp hebben. In dit geval een foto van Louis Armstrong, die echter gespiegeld is afgedrukt. De fout komt veel voor en is bijzonder irritant als het musici betreft die een blaas-instrument hanteren. Ik schreef hier al eerder over (zie JF 186). In 2004 was dezelfde fout vertoond in het boekje over de jaren vijftig, in casu bij de musici in de dancing Casablanca (pag. 342). Over dezelfde periode verscheen nu 'Het grote jaren 50 boek', bijna viermaal zo groot. Daarin komen we deels de bekende foto's tegen, zij het dan met een andere tekst. Ook genoemde dancing is er weer (pag. 254) en gelukkig is de eerder gemaakte fout hersteld. Maar nu is er iets anders aan de hand. Een tekstschrijver ziet bij de oudere uitgave de naam van de Dutch Swing College Band staan, laat de foto voor wat hij is, husselt de zinnen wat door elkaar, weet nog te melden dat voor deze stijl [= dixielandorkest] het gebruik van twee klarinetten of twee trompetten kenmerkend *zijn* [sic] en beweert dat de 'Dutch Swing Band' [sic] hier optreedt in dancing Casablanca. Op de foto zien we echter de band van tenorist Kid Dynamite met Ado Broodboom op trompet, daarachter pianist Arie Roos en Lou Holtuin op drums.

Op pag. 236 onder het kopje 'Begin jaren vijftig' staat ook nog een foto van het zangtrio van de Millers (Sanny Day, Eddy Doorenbos en Suzy Möller), met daarachter de ongeïdentificeerde Ab Molenaar op gitaar en Arend Nijenhuis op bas. De foto dateert van 1968!

Ook over de jaren vijftig gaat een aardig boekje van taalkundige Wim Daniëls. Het is een kleine inventarisatie van begrippen die in die jaren gangbaar waren. Enige jazzterminologie wordt ook daartoe gerekend. De inleiding: "De jazzmusicus Miles Davis bracht in 1957 een elpee uit getiteld 'Birth of the Cool', waarop nummers te horen waren die hij had opgenomen in de jaren 1949 en 1950." Dit is nog te pruimen, hoewel? Eén bladzijde verder: "En dat was in zekere zin ook wat Miles Davis bedoelde met zijn 'Birth of the Cool': de knellende banden werden wat lossier; het werd allemaal wat relaxter." Nog afgezien van de vraag of dit de term is voor de tot in de finesses uitgewerkte muziek van de groep, wordt hier gesuggereerd dat de titel van Davis zelf is, terwijl die pas achteraf werd bedacht als een van de verkoopstrategieën van een pientere platenproducent. Het Nederlandse equivalent hiervan staat er ook in: "De bekendste Nederlandse vertegenwoordigster van de cooljazz is Rita Reys." Haar eerste lp heette 'The Cool Voice of Rita Reys'. Van daar.

Bij de dood van Charlie Parker in maart 1955 schreef Jack Kerouac het gedicht '239th Chorus'. Daar is nu een vertaling van. Ik citeer hier de originele passage waarin 'wail' wordt geroepen: "...like the perfect cry/Of some wild gang at a jam session /'Wail, Wop'..." In het Nederlands werd dat: "... de perfecte kreet/van een wilde groep tijdens een jamsessie/'Wee, Wop' ..." Wie een goede vertaling vindt, melde zich.

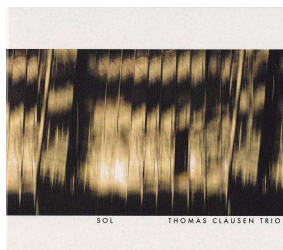
Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

THOMAS CLAUSEN

Sol

Stunt Records

Bezetting:

Thomas Clausen (p),
Thomas Fonnesbæk (b),
Karsten Bagge (d).

Op Miles Davis' lp 'Aura', opgenomen in 1985 alweer, staat één track waarop Miles zelf niet speelt. Dat was wel de bedoeling, maar tijdens de opname vond Miles (volgens de hoestekst) dat 'the pianoplayer was making enough music'. Die pianist, dat was Thomas Clausen.

Clausen is buiten Denemarken misschien niet zo bekend, maar heeft wél veel internationale jazz gezien, in de gouden dagen van de Amerikanen in Kopenhagen. Dat hoor je niet onmiddellijk aan 'Sol': de plaat klinkt erg Europees, maar tegelijkertijd toch minder Scandinavisch dan vaak het geval is bij Noordse jazzmuzikanten. 'Sol' is een gevarieerd album: er is het in Scandinavië blijkbaar obligate volkslied, er zijn twee voorzichtig-funky rhodesstukken (Chick Corea is dichtbij), er zijn vamps in de linkerhand; en er is het prachtige titelstuk. Veel lyriek ook (met weinig originele titels als 'Fairy tale', 'Flowers and trees', 'Springtime' en 'Dream'), en een verrassende joods-melancholische frasering hier en daar, zoals dat vanuit New York steeds vaker de jazz binnenkomt. Als het regent in New York, druppelt het in Kopenhagen.

Clausen maakt van al die invloeden een coherent geheel: een parelende aanslag, een rapsodische frasering, ingehouden lyriek, en dat alles verrassend up-to-date (de man draait met zijn 63 jaren toch al een hele tijd mee). Bas en drum volgen Clausen in al zijn schakeringen: Thomas Fonnesbæk met een warme, akoestische klank, zonder het weidse vibrato waar lyriek zich op bas vaak in vertaalt; Karsten Bagge drumt erg 'knapperig' (hoe zeg je 'crispy' in het Nederlands?) en functioneel. Enig punt van kritiek dat ik me kan indenken: alles klinkt een beetje bezadigd, nergens breekt er iets uit. Ook dat dreigt typisch Europees te worden, vrees ik.

Arne Van Coillie

Bekijk Thomas Clausen hier: <http://bit.ly/VHy5QJ>

DIETER ILG

Parsifal

ACT

Bezetting:

Rainer Böhm (p),
Dieter Ilg (b),
Patrice Heral (d).

In het kader van tweehonderd jaar Richard Wagner heeft de Duitse bassist Dieter Ilg zich op 'Parsifal' gestort. 'Parsifal' is de laatste opera die Wagner schreef en is een gewijd werk met een christelijk/mythologische thematiek. In de oorspronkelijke uitvoering is het een tamelijk bombastisch en ook overstreden werk. Dieter Ilg heeft zich in zijn uitvoering daarvan los gemaakt. In tegenstelling tot de cd van Eric Schaefer, de andere cd van ACT ter gelegenheid van dit Wagner-jaar (zie elders in deze rubriek), geeft Ilg geen eigentijds commentaar op de composities. Hij houdt de sfeer gewijd met respect voor de oorspronkelijke bedoeling van de componist, maar zijn uitvoering is lichtvoetig en doorzichtig. 'Parsifal' is voor Ilg een logisch vervolg op zijn vorige ACT cd die Giuseppe Verdi's opera 'Otello' tot onderwerp had. Van 'Parsifal' wordt weer een echte pianotrio-cd gemaakt, waarin naast de leider pianist Böhm een opvallende rol speelt. Böhm speelt vanuit de jazztraditie, waarin zowel funky elementen herkenbaar zijn als invloeden van hedendaagse jazzpianisten als Keith Jarrett, terwijl Heral als dat nodig is bescheiden blijft en alleen accenten aanbrengt maar in de heftige stukken het vuur oppoekt met fanatiek slagwerk. Ilg is met deze mooie cd erin geslaagd om Wagner toegankelijker te maken, aangenamer, subtieler en een stuk vriendelijker.

Tom Beetz

Dieter Ilg soleert: <http://bit.ly/evogxP>

VERVOLG CD-RECENSIES

VLEK Speck Eigen beheer

Bezetting:

Jeroen Doomernik (tp, bu),
Hans Sparla (tb),
Edward Capel (ss, as, akl),
Jacq Palinckx (g),
Bart van Dongen (p, el-p, synth),
Bert Palinckx (b),
Pascal Vermeer (d).

Het borrelt weer in Brabant. Onlangs waren er al avontuurlijke geluiden te horen bij de groep Bluntaxe 3 van Edward Capel, en nu is er 'Speck', het debuutalbum van het septet Vlek, met dezelfde rietblazer in de gelederen. Hij vormt een all star-frontlinie met trompettist Jeroen Doomernik en trombonist Hans Sparla, die vooral in de gearrangeerde partijen vol en smeug klinkt.

'Vrolijkheid en humor zijn sterke troeven van Vlek. Stilistisch bestrijkt de muziek een breed spectrum.'

Het Carla Bley-achtige 'Nocturne no. 2' (van Laetitia van Krieken en drummer Pascal Vermeer) en 'Opus 50' (van bassist Bert Palinckx) varen er wel bij. Stilistisch bestrijkt de muziek van Vlek een breed spectrum, zowel in de tracklist van 'Speck' als binnen de nummers. Gitarist Jacq Palinckx is altijd een meester geweest in het collagewerk, waarbij de luisteraar voortdurend op het verkeerde been wordt gezet. 'Confusion' noemde hij die stijl ooit. We horen er een mooi voorbeeld van in 'Blaar', dat eerst stevig rockt, om vervolgens ritmisch behoorlijk complex te worden en onderweg allerlei zijstraten in te slaan. Het stuk contrasteert flink met een andere bijdrage van de Tilburger, de melige afsluiter 'Vrolijk de duisternis in', met een opgewekt melodietje en een Herb Alpert-trompetje. Vrolijkheid en humor zijn sterke troeven van Vlek, want ook het poppy 'Vlek in je broek' van toetsenist Bart van Dongen tovert een glimlach op je gezicht.

Herman te Loo

Op www.vlekmusic.nl zijn tracks van de cd te beluisteren.

BART LUST QUINTET Make Me An Offer Capicúa records

Bezetting:

Bart Lust (tb),
Tom Beek (ts),
Steven Hupkens (p),
Guus Bakker (b),
Joost Kesselaar (d).

Trombonist Bart Lust leidt een kwintet met een vol en vet geluid. Met de trombone van Lust zelf en de tenorsax van Tom Beek in de gelederen, krijgt de groep een enkele keer zelfs het geluid van een bigband. Soms klinken de vijf als een jaren vijftig-groep, dan weer als een latin-groep met een moderne jazz-uitstraling. Lust noemt het zelf 'High Energy Modal Jazz', wat zijn kwintet maakt. Daarmee grijpt hij in zijn muziek terug naar de jaren rond 1960. Dat waren creatieve jazzjaren met vele muzikale hoogtenpunten.

De trombone mag dan in zijn aard wat trager functioneren, Bart Lust weet de noten zonder problemen heel snel te treffen. Samen met het lenige geluid van de tenorsax heeft dit kwintet daardoor een soepele sound. De Irving Berlin standard 'Let's face the music and dance' op de nieuwe cd 'Make Me An Offer' is daar tekenend voor. Het stuk wordt heel degelijk in uptempo gespeeld en geeft aan waarvoor deze groep staat: zelfverzekerd samenspel en solo's waarin het thema uitgebreid worden uitgebeend. De saxofonist blijft daarbij dicht bij het thema dan de trombonist. Nog een bekende: Ellington's 'The mooche'. Met zijn arrangement actualiseerde Bart Lust deze tijdloze kraker uit de jaren twintig van de vorige eeuw bekwaam. Hij maakte een snelle versie die hij beetje 'latin' opzette. Het origineel is bijna niet terug te herkennen.

Dankzij de stabiele samenstelling van de groep - alleen de drummer wisselde nog wel eens (Joost Kesselaar is sinds 2011 de slagwerker) - is het Bart Lust Kwintet een eenheid. 'Make Me An Offer' is daar het bewijs op cd van.

Hessel Fluitman

Bekijk hier het Bart Lust Quintet: <http://bit.ly/13uLmCx>

FLORIAN WITTENBURG
symphatetic, (a)symmetric
new music for piano
NurNichtNur

Bezetting:

Florian Wittenburg (p),
 Nico Huijbregts (p),
 Daan Vandewalle (p).

**WADADA LEO SMITH/
 LOUIS MOHOLO**
Ancestors
TUM Records

Bezetting:

Wadada Leo Smith (tp, perc),
 Louis Moholo (d, perc, voc).

VERVOLG CD-RECENSIES

'symphatetic, (a)symmetric' is het tweede album van componist Florian Wittenburg bij het kleine platenlabel NurNichtNur voor experimentele muziek. De bezetting op zijn eerste cd 'artefacts' bestond uit 'solo electronics'. Op drie drones (*) na laat hij de elektronica hier achterwege en presenteert enkel stukken voor solopiano.

Wittenburg is een componist, maar dat wil zeggen dat alles is vastgelegd. Pianist Nico Huijbregts improviseert in het stuk 'Three drones'. Geen snelle bebop-improvisaties maar trage melodieën die zich langzaam voortbewegen boven de stationaire klank van de drone. Het heeft iets onbeweeglijks dat sterk doet denken aan de componist Morton Feldman. Dat is niet zo gek als blijkt dat een van de andere stukken op de cd, 'Patterns in a chromatic field', dezelfde titel heeft als een stuk van Feldman en aan hem is opgedragen. Aan de basis van Wittenburgs versie ligt Feldmans term 'crippled symmetry'. Vanuit deze term denkt hij na over tonaliteit vanuit symmetrie, asymmetrie en kreupele symmetrie. Voor Wittenburg gaat dat over de verhouding van intervallen tot elkaar, waarbij gelijke intervallen in symmetrie uitmonden en ongelijke niet. Afhankelijk van welke combinaties er worden toegepast ontstaan er zeer rustige of bewegelijke passages. Maar het geheel doet voornamelijk statisch aan. Hoewel er genoeg gebeurt, blijven de delen gecentreerd rond een paar tonen, melodieën of akkoorden. De kracht van Wittenburgs 'Patterns in a chromatic field' zit vooral tussen de noten: het pianopedaal is veel ingedrukt waardoor de resonantie van de snaren blijft oscilleren. Hierdoor ontstaan verrassende samenklanken en krijgt het stuk een aangename traagheid waarbij je enkel hoeft te luisteren naar hoe de muziek zich langzaam ontvouwt.

Jan Nieuwenhuis

(*) Een drone is een aanhoudende toon in een compositie.

Als je aan een instrument denkt dat de menselijke stem benadert, is het drumstel niet het eerste dat in je opkomt. Toch is er een gilde van melodieuze meesterdrummers zoals Max Roach, Ed Blackwell en Andrew Cyrille (om er maar eens een paar te noemen) bij wie dit absoluut een gegeven is. De Zuid-Afrikaanse slagwerker Louis Moholo (72) hoort zeker in dat rijtje thuis. Hij treft op dit album een andere menselijke stem in de trompet van Wadada Leo Smith (71). Het is natuurlijk een cliché om dan te spreken van twee 'wijze oude mannen', maar het is wel precies de uitdrukking die hier de kern raakt. Moholo en Smith op 'Ancestors' met elkaar in gesprek, en zijn er absoluut niet op uit om elkaar af te troeven of naar de kroon te steken. Ze bespreken de 'condition humaine' en vertellen verhalen uit een rijke traditie – hoestekstschrijver Bill Shoemaker refereert aan de Afrikaanse traditie van de 'griots', de magische verhalenvertellers. De titel van het album, 'Ancestors' (voorouders) is daarom zeer toepasselijk, want Afrika is nooit ver in de melodieën van Moholo (die vooral vanuit zijn trommels denkt) en Smith. Maar aan de andere kant is deze muziek tevens zo universeel dat ze iedereen met een ziel onmiddellijk zal raken. Het Finse label TUM Records heeft de cd voorbeeldig uitgegeven, met veel informatie over beide musici en het fraaie schilderij (van Mariana Uutinen) dat de voorkant siert.

Herman te Loo

Bekijk Smith en Moholo op YouTube: <http://bit.ly/V0Iolh>

TOO NOISY FISH**Fast Easy Sick**

Rat records

Bezetting:

Peter Vandenberghe (p),
 Kristof Roseeuw (b),
 Teun Verbruggen (d).

MAGDA MAYAS & CHRISTINE ABDELNOUR**Myriad**

Unsounds

Bezetting:

Magda Mayas (p),
 Christine Abdelnour (s).

VERVOLG CD-RECENSIES

De leden van trio Too Noisy Fish kent u mogelijk als de ritmesectie van de eigenwijze Belgische bigband Flat Earth Society (FES). Op hun 'Fast Easy Sick' (FES!) staat een opwekkende serie muziekjes. Met veel humor geschreven en met evenveel humor uitgevoerd. Pianist Vandenberghe, bassist Rosseeuw en drummer Verbruggen gaan binnen het gestelde procedé gedisciplineerd hun gang, maar toch nemen ze in alle stukken de nodige vrijheid. Wat resulteert is meeslepende muziek.

'Het pianowerk van Vandenberghe doet me denken aan Michiel Braam. De Belg heeft diezelfde daadkracht en wil om de piano welluidend te ranselen.'

Het pianowerk van Vandenberghe doet me denken aan Michiel Braam. De Belg heeft diezelfde daadkracht en wil om de piano welluidend te ranselen. Daardoor vertoont de muziek in mijn oren overeenkomsten met die van Michiel Braams Trio met Wilbert de Joode op bas en Michael Vatcher op drums. Teun Verbruggen laat zich in Too Noisy Fish van een andere kant horen als bij Jef Neve. Zijn werk hier is extravert, fel en net zo dwingend als van Vandenberghe. Bassist Rosseeuw weet zich naast deze twee reuzen uitstekend staande te houden. In de knetterende waterval die ze veroorzaken, past hij zijn spel met evenveel eigenzinnigheid in. Een indrukwekkend sterke cd met fervent samenspel. Hoe zal dit live klinken?

Hessel Fluitman

Bekijk Too Noisy Fish hier: <http://bit.ly/RRuSRo>

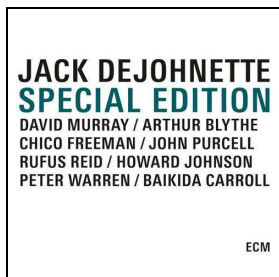
Dat pianiste Magda Mayas piano speelt wordt niet snel duidelijk. Zij gebruikt eigenlijk alleen maar 'extended techniques' en haalt onvoorstelbare klanken uit haar instrument. Dat geldt ook voor saxofoniste Christine Abdelnour, maar voor de getrainde freejazzluisteraar is een onconventioneel saxofoongeluid nog wel herkenbaar. Toch duurt het even om dat door te krijgen. Ze beginnen het stuk 'Hybrid' zeer ingetogen met ijle geluiden. Het spel van Abdelnour klinkt hier eerder als een shakuhachi, een Japanse fluit, en Mayas tokkelt op de snaren van de piano waardoor het instrument op het ene moment klinkt als een speelgoedje en op het andere als een hakkebord. Dit ontwikkelt zich tot een uitgestrekt geluidsveld van een halfuur waarin verbluffende klanken de revue passeren. Abdelnour sputtert en piept op haar saxofoon terwijl Mayas tegen de zijkant van de piano tikt of over de snaren schraapt.

De muziek die Mayas en Abdelnour maken gaat niet uit van akkoordenschema's, bekende ritmes of mooie melodieën. Dat wil niet zeggen dat ze volledig afwezig zijn, maar het vertrekpunt ligt ergens anders. Hun benadering draait om de klank als muzikaal materiaal in plaats van bijvoorbeeld een melodie als uitgangspunt. Het is dan ook aan te raden om je normale luisterhouding over boord te gooien en je oren te openen voor de klank zelf en niet te zoeken naar iets herkenbaars. Het is soms lastig voor te stellen hoe de geluiden die ze spelen worden gemaakt. Dat maakt het luisteren naar 'Myriad' een uitdagende muzikale zoektocht naar wat je hoort in een onbekende klankwereld.

Jan Nieuwenhuis

Maak kennis met Magda Mayas: <http://bit.ly/13uz5Nu>

JACK DeJOHNETTE
Special Edition
(4CD's: Special Edition, Tin Can
Alley, Inflation Blues, Album Album)
ECM

Bezetting:

David Murray (ts, bkl),
 Arthur Blythe (as),
 Chico Freeman (ts, ss, fl, bkl),
 John Purcell (as, ss, bars, fl, akl),
 Howard Johnson (tu, bars),
 Baikida Carroll (tp),
 Peter Warren (b, c),
 Rufus Reid (b, bg),
 Jack DeJohnette (d, p, melodica, organ,
 congas, timpani, voc, clavinet).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het moet wel écht slecht gaan met de cd-industrie: zelfs ECM begint verzameldoosjes op de markt te brengen, en geeft ons daar een uitgebreid boekje met achtergrondinformatie bij. Enkel het (sowieso al sobere) originele 'artwork' werd vervangen door witte kartonnen hoesjes. Dat is een slimme keuze, want de zeer uiteenlopende originele hoezen van de hier verzamelde platen van Jack DeJohnettes 'Special Edition', met opnames van 1979 tot 1984, waren zowat het enige dat onze aandacht had kunnen afleiden van de verbluffende frisheid, kracht en eenheid van dit toch al wat oudere werk. Want deze 'Special Edition' staat als een huis, ook na dertig jaar.

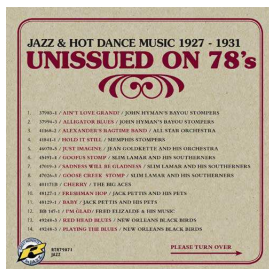
Een verdwaalde ensemble-keyboardlijn niet te na gesproken, koos DeJohnette resoluut voor een akoestisch concept, hetgeen de tand des tijds meestal veel beter doorstaat dan state-of-the-art electronica. Dat een verzameling van vier platen zonder één enkele standard (afhankelijk van je definitie van dat begrip), met wisselende bezettingen over een tijdsspanne van vijf jaar opgenomen, zó coherent klinkt, getuigt van DeJohnettes uitzonderlijke kracht als leider. De inspiratie komt nochtans van alle kanten: we horen behoorlijk wat vrije passages, veelal à la Ornette Coleman (maar Coltrane is, met twee stukken zelfs, nooit veraf). Hommages zijn er genoeg: Eric Dolphy, Thelonious Monk, Duke Ellington, Art Blakey, Ahmad Jamal passeren allemaal de revue, maar zonder enige vorm van imitatie: alle invloeden worden verwerkt binnen de klankwereld van DeJohnette. Die klankwereld omvat niet enkel alle saxen, fluiten en klarinetten van de blazers (en op één plaat trompettist Baikida Carroll), maar ook DeJohnettes eigen piano, orgel, melodica en slagwerkarsenaal. Het lage register wordt opgevuld door contrabas (geplukt en gestreken), cello, tuba – en opnieuw toetsen. Ook ritmisch is de klankwereld zeer divers: van 'gewone' swing over rauwe rockblues, vreemde maatsoorten en -wisselingen, calypso en reggae, tot volstrekt maatloze rubato-passages. Maar ook de eenvoudigst klinkende deuntjes krijgen intrigerende melodieën mee.

Af en toe doet het rijke ECM-echo over deze diverse muzieken mij wat vreemd aan, maar dat is dan ook de enige bedenking. Voor een beter begrip van de akoestische jazzscene vlak vóór de komst van Wynton Marsalis in de jaren tachtig, is deze verzameling een absolute must.

Arne Van Coillie

Bekijk de Special Edition in 1993: <http://bit.ly/13uwYds>

VARIOUS ARTISTS
Jazz & Hot Dance Music
1927 – 1931, Unissued on 78s
Retrieval

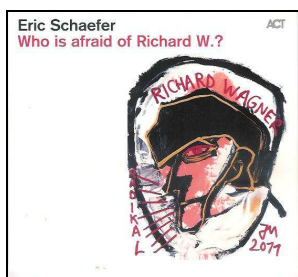

Het label Retrieval gaat onvermoeibaar door met het op cd uitbrengen van oude opnamen. Op 'Jazz & Hot Dance Music' staan opnamen uit de periode 1927 – 1931. De enige overeenkomst is dat ze in die jaren nooit werden uitgebracht. Het is dus een caleidoscoop aan oude opnamen voor liefhebbers van pré-swing jazz.

De 24 stukken zijn over het algemeen heel helder en schoon van klank. Veel namen die worden gemeld, werden later grote orkestleiders. Opvallend is hoe vaak de naam van Irving Mills opduikt. Als het geld opleverde zette de manager en organisator zijn naam erbij. Ook was hij niet te benauwd om ook eens te zingen. Dat placht hij ook wel bij de stukken van Duke Ellington te doen. Een aantrekkelijke verzameling puzzelstukjes uit de jazz c.q. de Amerikaanse muziek.

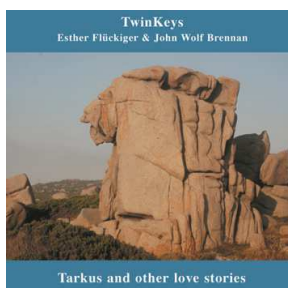
Hessel Fluitman

ERIC SCHAEFER
Who Is Afraid Of Richard W.?
ACT

Bezetting:
 Tom Arthurs (tp),
 Volker Meitz (org, Fender Rhodes, keyb),
 John Eckhardt (b),
 Eric Schaefer (d, elektronica).

TWINKEYS
Tarkus And Other Love Stories
Leo Records

Bezetting:
 Esther Flückiger (p),
 John Wolf Brennan (p).

VERVOLG CD-RECENSIES

Ter gelegenheid van de tweehonderdste geboortedag van Richard Wagner, befaamd antisemiet en groot muziekvernieuwer, heeft ACT twee thematische cd's uitgebracht, van Eric Schaefer en Dieter Ilg (zie elders in deze rubriek). 'Who Is Afraid Of Richard W.?' van drummer Eric Schaefer staat mijlenver af van wat Wagner ooit voor ogen moet hebben gestaan. Schaefer, een Berlijnse drummer met een grote staat van dienst en vast lid van het Michael Wollny trio is een liefhebber van 'overdubbing', hiphop en elektronica en draait Wagner thema's als 'Walküre', 'Lohengrin', 'Tannhäuser' en 'Tristan und Isolde' door een psychedelische molen. De jonge Britse trompettist Tom Arthurs blaast daarover binnen de veel traditionelere jazztraditie solo's die de muziek van Schaefer verankeren aan de bekende Wagner thema's.

'Muziek die Wagner-puristen tot razernij kan brengen, maar die de culturele voorhoede veel genoeg zal verschaffen.'

Wie is bang voor Wagner? Misschien de Israëlische overheid die het uitvoeren van zijn werk nog steeds verboden heeft, maar Eric Schaefer zeker niet. Met een zeker humoristisch-cynisch gevoel wordt Wagner door hem vervormd tot actuele avantgardistische 'entarte' muziek die Wagner-puristen tot razernij kunnen brengen, maar de culturele voorhoede veel genoeg zal verschaffen.

Tom Beetz

Het cd-boekje van het album 'TwinKeys' rept over de geschiedenis van de moderne piano, het postmodernisme, John Cage' geprepareerde piano's, hoge en lage cultuur, en progrock. Dat zijn nogal wat pretenties die het pianoduo Esther Flückiger en John Wolf Brennan heeft waar te maken. Jammer genoeg blijkt dat het hoog van de toren blaast en voornamelijk het progrock gedeelte muzikaal verwezenlijkt. Omlijst door hun eigen composities is de plaat gevuld met stukken van Emerson, Lake & Palmer, Gentle Giant, Genesis en King Crimson.

En dat is nu precies het probleem. Het album doet eerder aan als een muzikale midlifecrisis van de pianisten, een eerbetoon aan hun jeugdhelden, dan iets dat daadwerkelijk interessant is voor iemand anders. Technisch zijn Flückiger en Brennan twee prima pianisten, muzikaal is 'TwinKeys' zeer belegen. Aan de bovengenoemde bands ligt dat niet maar de bezetting van twee piano's schiet te kort. Het gemis van een gehele band wordt opgevuld door nietszeggende virtuoze passages. Dat mondt in 'I know what I like (in your wardrobe)' van Genesis uit in een soort Jan Vayne-achtig preludium vol trillers en akkoordbrekingen. Een klein beetje variatie in instrumentarium brengen ze aan door andere toetsinstrumenten toe te voegen, zoals een elektrische piano of een melodica.

Het enige waar het luisteren van deze plaat toe leidt is het verlangen om de originele muziek te horen die ze naspelen. Wellicht beleeft een groots progrockliefhebber plezier aan de herkenning van zijn favoriete genre in een nieuw jasje. Ieder ander doet er goed aan 'TwinKeys' te laten voor wat het is.

Jan Nieuwenhuis

Maak hier kennis met dit pianoduo: <http://bit.ly/VWrQMS>

LIVING BY LANTERNS New Myth/Old Science

Cuneiform

(distributie: www.mandai.be)

Bezetting:

Taylor Ho Bynum (cnt),
Greg Ward (as),
Ingrid Laubrock (ts),
Tomeka Reid (c),
Mary Halvorson (g),
Jason Adasiewicz (vib),
Joshua Abrams (b),
Tomas Fujiwara, Mike Reed (d).

JEF NEVE

Sons Of The New World

Universal

Bezetting:

Jef Neve (p),
Sean Fasciani (b),
Teun Verbruggen (d),
Myrddin de Cauter (kl, g),
Michael Campagna (sax, fl),
Jo Hermans (tp, flh),
Pieter Kindt (tb),
Bart Indevuyt (frh).

VERVOLG CD-RECENSIES

Uit de nalatenschap van bandleider Sun Ra kwam ooit een doos met zevenhonderd uur aan live- en repetitieopnamen tevoorschijn. Toen drummer Mike Reed werd gevraagd om een optreden te organiseren dat zou uitgaan van dat materiaal, hoefde hij niet lang te aarzelen. Samen met vibrafonist Jason Adasiewicz stelde hij een groep samen om hun visie te geven op de muziek van een tape waarop 'NY 1961' stond. Met de beste muzikanten van hun generatie uit Chicago (altsaxofonist Greg Ward, celliste Tomeka Reid en bassist Joshua Abrams) en New York (cornettist Taylor Ho Bynum, tenorsaxofoniste Ingrid Laubrock, gitariste Mary Halvorson en drummer Tomas Fujiwara) is Living By Lanterns een nonet dat in ensemblekracht en in individuele finesse uitblinkt. De composities van de leiders, met die typische, heerlijke Sun Ra-vamps in bijvoorbeeld 'Shadow boxer's delight' of 'Old science' bieden creatief arrangeerwerk en voldoende aanknopingspunten voor improvisaties op het scherpst van de snede. De twee drummers zorgen voor een polyritmisch feest dat nooit verzandt in krachtpatserij, maar ervoor zorgt dat iedereen zijn allerbeste kwaliteiten inzet. Zo is 'New Myth/Old Science' een album om steeds naar terug te keren. Op 22 februari speelt de groep in het Amsterdamse Bimhuis. Een niet te missen concert, lijkt me.

Herman te Loo

Luister hier naar het stuk 'Forget B': <http://bit.ly/Xpfnzz>

De Belg Jef Neve kent u natuurlijk als jazzpianist en leider van zijn eigen trio. Maar hij beweegt zich ook in de klassieke muziek. Zo heeft hij Schumann op zijn repertoire, maar ook twee eigen pianoconcerten. Verder schreef hij symfonische stukken en zelfs speciaal voor kerstmis een koorwerk. Neve is dus van vele muzikale markten thuis. Dat verloochent zich niet op zijn nieuwe cd 'Sons Of The World', waarop hij in een octetbezetting een nieuw geluid heeft willen creëren. De composities zijn complexer dan op zijn trioplaten. Het zijn fijnmazige weefwerken, die door het gebruik van de verschillende instrumenten toch overzichtelijk zijn gebleven. Het geheel is volgens de regels van de kunst samengesteld en opgezet. En toch...

Door de wijze waarop Neve zijn blazers gebruikt, neigt de muziek naar pop. De blazers zitten zo strak in 't pak dat er geen ruimte meer is voor een eigen inbreng. De eerste drie stukken gaan als een wals over de luisteraar heen: veel en vol kennen geen maat. Tijdens het vierde nummer, 'Kundalini' brengt Myrddin de Cauter (zoon van Koen) als gitarist met zijn solospel betovering. Als dan langzaam maar zeker andere instrumenten zich invoegen, blijft die sfeer in stand. Dit is het enige nummer dat niet door Neve werd geschreven. Hij arrangeerde het wel. Het nummer opent het rustige gedeelte van de cd met 'Seldom seen here before' en 'On a sad friday night'. Vooral die droevige vrijdagnacht verklankt Neve mooi. In dit nummer wordt het geluid van de blazerssectie op een fraaie dramatische manier ingepast. Met 'The sacrifice' keert de heftigheid terug. In het laatste stuk, 'Zuurstof' geheten, treft Neve de etherische sfeer van de lucht, samen met zijn vijf blazers. Een bijna klassieke afsluiting. De cd is een geheel van sterk maar pretentius werk, misschien is dat laatste ook wel de bedoeling.

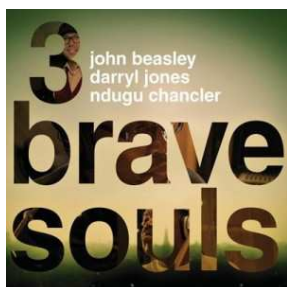
Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd: <http://bit.ly/WG2HBA>

3 BRAVE SOULS

3 Brave Souls

Challenge

Bezetting:

John Beasley (p),
Darryl Jones (b),
Ndugu Chancler (d).

Bart Wirtz speelt in Leiden.
(Foto: Joke Schot)

LEIDSE JAZZ WEEK

Diverse locaties, Leiden
24 tot en met 27 januari
(<http://www.jazzstadleiden.nl>)

Met onder anderen:

Sven Hammond Soul, Nueva Manteca, Bart Wirtz, Ruben Hein, New Cool Collective, De Jongens Driest Brass Quintet, Rinus Groeneveld, Boris van der Lek, Licks & Brains o.l.v. Rolf Delfos.

VERVOLG CD-RECENSIES

John Beasley, Darryl Jones en Ndugu Chancler vormen een stevig funktrio. Hun inspirerende muziek is een kloek eenpansgerecht met jazz, funk en soul als hoofdingrediënten. Chancler werkte ook met Michael Jackson, Santana, George Duke en Weather Report. Beasley verbond zijn naam aan de muziek van onder anderen Chaka Kahn en Steely Dan. Jones begeleidde een hele reeks pop- en rockartiesten, waaronder recent de Rolling Stones. Het uitgangspunt van deze cd is de artistieke context rond Miles Davis. Zowel Beasley, Jones en Chancler werkten met Miles. Uiteraard in zijn 'elektrische' periode. Op het album verschijnen diverse gasten: onder anderen de vocalisten Sy Smith en Dwight Trible en Bob Sheppard op baritonsaxofoon. Elke track op '3 Brave Souls' is keurig rond de vijf minuten lang, en de composities zijn alle van de bandleden. Hoewel vette funk overheerst, gaat het niet altijd in kolkend tempo. Zo is 'Nothing left to say' een bluesy ballad die overigens opent met het ouderwetse tikken van een grammofoonnaald. Op 'Ubiquitous' van Beasley klinkt Darryl Jones melodieus als bassist Marcus Miller in zijn 'Miles-periode'. Hoewel de constante stroom funk en soul heel dansbaar is, lijkt me een live-cd toch toepasselijker en spannender.

Peter J. Korten

Zo klinken de 3 Brave Souls: <http://bit.ly/LTN7hW>

FESTIVALS

Richard Bona treedt in Hoofddorp op met het Metropole Orkest.
(Persfoto)

MEER JAZZ FESTIVAL

Cultuurgebouw, Hoofddorp
24 tot en met 26 mei
(<http://www.meerjazz.nl>)

Met onder anderen:

Dutch Swing College Band, de Metropole Big Band met vocalist Mike Boddé, Nueva Manteca, Rina Mushonga, het Metropole Orkest met Richard Bona (zie foto), The Jazz Invaders met Dr. Lonnie Smith. Smith, Loet van der Lee Quartet met Deborah Carter, het Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Eric Vloeimans, Peter Beets.

CONCERTVERSLAGEN

JAN VAN DUIKEREN SEXTET

Bezetting:

Jan van Duikeren (tp, flh),
Tom Beek (ts),
Jesse van Ruller (g),
Ronald Kool (org),
Manuel Hugas (el.b),
Martijn Vink (d).

Datum en plaats:

13 januari 2013,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Bassist Manuel Hugas.
(Foto: Willem de Rhoter)

Leider Jan van Duikeren speelt een ballad.
(Foto: Willem de Rhoter)

Drummer Vink, bassist Manuel Hugas en hammondorganist Ronald Kool zorgden in Hothouse Redbad voor een lekker stevige drive. De solisten konden zich helemaal verliezen in de 'flow' van deze ritmesectie. Met drie van zulke musici achter je wil je wel spelen, lijkt me. En dan gitarist Jesse van Ruller. Hij versterkte bijna achteloos het ritme en soleerde feilloos.

De ploeg speelde niet alleen repertoire dat is terug te vinden op Van Duikerens cd 'Fingerprint'. Er waren ook stukken van 'Scribblin' te horen, de laatste cd van het Jazzorkest van het Concertgebouw met werk van Van Duikeren. Verder probeerden de heren verschillende nieuwe stukken uit. Zo speelden ze een nog titelloze ballad. Samengesteld en opgebouwd in gezamenlijk overleg. Orgel, gitaar en drums zorgden voor een dermate trage drive, dat het wel leek alsof de solisten daar in zwommen. Iets als 'Swimming in soulflow' zou wel een aardige titel kunnen zijn. 'Eternal merge' was een nieuwe compositie van Ronald Kool. Ook een ballad, waaraan Van Duikeren een bijdrage op bugel leverde. Ronald Kool zorgde dat er in dit nummer flink wat gevormd geluid uit zijn hammond kwam.

Het publiek kreeg de band nog zo ver dat ze een toegift gaven: op het akkoordenschema van een bekende compositie, zei Jan van Duikeren. Die bleek bij hem 'Jonestones' te heten. Toen kon iedereen tevreden naar huis.

Hessel Fluitman

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

TINEKE POSTMA TRIO

Bezetting:

Tineke Postma (as),
Bert van Erk (b),
Elmer Bergstra (d),
Speciale gast: Marc van Roon (p).

Datum en plaats:

28 december 2012,
Café Alto,
Groningen.

Geen kip kon er meer bij. Café Alto in de Groningse binnenstad was afgeladen. In samenwerking met de Stichting Jazz in Groningen is in het café regelmatig jazz in triobezetting te horen. Het trio staat standaard onder leiding van de Groningse bassist Bert van Erk en speelt met wisselende blazers en drummers. De blazer deze keer was altsaxofoniste Tineke Postma.

Vanwege haar komst was het smalle café tot de nok toe gevuld. Het was warm en ook rumoerig. Kroegbaas Hugo Beukema maande het publiek regelmatig tevergeefs tot stilte. Desondanks, of misschien wel dankzij het rumoer, leverde Postma een uitstekend concert af, waarin ze haar voorliefde voor Amerikaanse jazz niet verloochende. Ze koos ook vooral niet alleen voor de bekendere standards, maar juist ook voor minder bekende stukken van Bill Evans en Kenny Barron. Vooral in Barrons 'Voyage' pakte de Friese saxofoniste breed uit.

Na de pauze kroop pianist Marc van Roon achter de piano om het trio te versterken. Hij speelde schitterende solo's. Het bordje 'Bal gehakt 2.75', wat voor zijn neus op de piano stond, leek hem aan te zetten tot diepgaande improvisaties. Café Alto brengt jazz in een luidruchtige clubsetting. Oude tijden van toen jazz in achterafsteegjes in kleine cafés werd gebracht herleven hier. Dat is mooi. Café Alto heeft het: enthousiast publiek in zweterige ruimte en goede jazz. Misschien ontbreekt er alleen nog een dikke laag rook.

Bart Hollebrandse (Foto's: Willem Schwertmann)

NEW YORK CALLING

Roos Plaatsman is zangeres en woont en studeert in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar.

Ik speelde in een kleine jazzclub in East Village, de band stond al op het podium en de clubeigenaar wilde me graag introduceren: "Ladies and Gentleman please welcome to the stage, Roes Platsman!" Ik liep een klein beetje beschaamd het podium op en zei: "Thank you, thank you. Well, that's not exactly my name. I'm from Holland and it's pronounced Rose. It's the same name, but we spell it differently. And let's not get started on my last name." De week daarvoor zong ik in een bar waar, op een bord voor de ingang, de band van de avond stond aangekondigd onder leiding van Ross Plaatsman en in het programmaboekje van een benefiet concert noemden ze me Pleetsman.

Op mijn universiteit was ik al een beetje gewend geraakt aan mijn nieuwe naam Roes. Al vond ik het meteen al verschrikkelijk. Het doet me denken aan Broom en Moose, Roes the Moose. Langzamerhand kon ik mijn medestudenten en docenten ervan overtuigen dat ik gewoon Roos heet, klinkt als Rose alleen anders gespeld. Maar het viel niet mee want ze bleven denken dat ik Roes heet, maar dat ik me Rose laat noemen omdat dat voor hen gemakkelijker is. Zij wilden mij juist tegemoet komen door hun best te doen om mijn 'echte' naam te onthouden.

'Ik ben een bescheiden Nederlander en het kostte wat tijd. Maar na oud en nieuw heb ik het doorgevoerd: Roos Plaatsman heet voortaan Rose Ellis.'

Ik dacht dat ik het mezelf en anderen iets makkelijker zou maken door tijdens optredens alleen mijn voornaam te gebruiken, The Roos band of Roos trio. Nu hoefde ik alleen nog maar het verhaal rond mijn voornaam uit te leggen. Maar nog steeds konden mensen mijn naam niet onthouden, ik bleef Roes en was inmiddels redelijk tevreden met een standaardpraatje waarin ik de situatie uitlegde. Tot het op een dag uit de hand liep. Ik zou gaan zingen in een club op 5th avenue. Het was mijn eerste keer daar, dus ik had voorzorgsmaatregelen genomen door een mail te sturen met mijn uitleg. Tevergeefs, want op het bord voor de ingang stond: "Tonight: Roos Plattsman!" Met mijn vingers probeerde ik de met krijt geschreven t in een a te veranderen waardoor er "Roos Plat man!" kwam te staan. Dit betekende niet veel goeds... Toen ik een uur later het podium op liep, klonk door de speakers een nieuwe variatie op mijn naam, een variatie waar mijn tenen nog steeds krom van gaan staan: "Ladies and Gentleman, please welcome to the stage Miss Roots Platsman with her Roots band!!!"

Ik ben een bescheiden Nederlander en het kostte me wat tijd om aan het idee te wennen. Is het overdreven? Stel ik me aan? Maar ik besepte dat er maar één logische oplossing was: een artiestennaam. De volgende ochtend stelde ik tien namen samen, afleidingen van mijn volledige naam: Roos Elisabeth Plaatsman. Ik mailde ze naar mijn vriendinnen en wonder boven wonder koos iedereen dezelfde naam: Rose Ellis.

Na oud en nieuw heb ik hem eindelijk doorgevoerd: een nieuwe website, een nieuw emailadres en hopelijk ben ik binnenkort te vinden in de zoekmachines. Een goed begin van 2013! Het resultaat is te bekijken op www.roseellismusic.com.

Met haar band ROOS maakte **Roos Plaatsman** twee cd's. In 2011 stond ze in de finale van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours. Sinds begint dit jaar treedt ze op onder de artiestennaam Rose Ellis. Haar website: <http://roseellismusic.com>.

DE SCHOENENDOOS VAN TOOTS THIELEMANS

CROWELL & MORING PRESENTS CROMO JAZZ EVENT 11 JANUARY 2013

18H00-22H00

Finger food (plats préférés de Toots Thielemans)

Exhibition on the adventure of jazz musician Toots Thielemans

20H30

LIVE Jazz Band

Open bar until 22H00

22H00

Lounge DJ

Location

TOOTS THEATRE

Vanderborgh building

Rue de l'Ecuyer 50 - Brussels

Please register yourself and your partner ASAP.

Capacity is limited.

Een paar weken geleden ontving ik een e-mail met een uitnodiging voor het Cromo Jazz Event op 11 januari 2013 in Brussel. Waarom was voor mij een raadsel. De mail kwam van Crowell & Moring. Er ging geen lichtje branden. Google vertelde me dat dit een Amerikaans advocatenkantoor is met een vestiging in Brussel. Voor mijn dagelijks werkzaamheden heb ik soms zijdelings te maken met advocaten, maar dit kantoor was mij onbekend. Of zou het toch met mijn positie in de jazzwereld te maken hebben? Nooit geweten dat ik zo beroemd was, laat staan in België. Maar het programma was niet mis en dat in crisistijd waardoor in Nederland niets meer kan. Vanaf zes uur in het Brusselse Toots Theatre. Te beginnen met finger food (plats préférés de Toots Thielemans), en er was ook een expositie van Toots Thielemans. Om half negen ging het echte werk beginnen. Live. Als fan van Toots ga je dan. De man is negentig, en hoe je het ook bekijkt een groot musicus. Toots ziet er nog goed uit, maar met die leeftijd weet je het nooit en voor je het weet is het de laatste keer dat je hem kan horen. Lang getwijfeld heb ik niet. Daar moest ik naar toe.

Het Toots Theatre in Brussel. (Foto: Tom Beetz)

We werden vriendelijk ontvangen in een bunkerachtig voormalig Dexia bankgebouw, nu omgedoopt tot het Toots Theatre, maar ook met enige verbazing. Waren wij echt helemaal uit Nederland gekomen voor deze avond? We waren de enigen die niet uit de buurt kwamen, maar dus extra welkom. "Natuurlijk", zei ik, "zo vaak zien we Toots niet en het is een bijzondere jazzmuzikant." Niemand die ik sprak had enig benul wie Toots was. Hoogstens had men vaag gehoord dat hij een Belgische jazzmuzikant was. Als kenner kon ik nu mijn kennis kwijt, hoe belangrijk hij is en met wie hij allemaal heeft gespeeld. Daar moest men wel van opkijken, per slot van rekening was ik niet voor niets uitgenodigd. Desalniettemin leek men niet echt geïnteresseerd in al die belangrijke informatie. Een glaasje prosecco werd ons in de hand gedrukt. Op de tafels stonden bakjes met pinda's en chips.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG SCHOENENDOOS VAN TOOTS

De man op wie het wachten was: Toots Thielemans.
(Foto: Tom Beetz)

Om half acht stonden die er nog. We hadden niet gegeten en ik had me er toch op verkeken dat finger food kennelijk pinda's en chips betekende. Ook nooit geweten dat dit het favoriete eten van Toots was en ik begon me af te vragen waar in Brussel een nachtrestaurant was. We werden de trap op gedirigeerd, want dat mochten we niet missen. Boven was een expositie ingericht voor Toots. En warempel, Toots blijkt heilig verklaard en heeft zijn eigen museum. Midden in de zaal had men een hokje opgebouwd met een oude foto van de Marollen, de wijk waar hij was geboren. Een schoenendoos stond centraal (Toots had als tweejarige peuter al op een schoenendoos getrommeld). In een ander hokje waren oude koffers opgestapeld (Toots reist veel), en tenslotte was er een hokje met bladmuziek ('Bluesette') en een mondharmonica. Aan de muur hingen krantenknipsels, kopieën van oude schoolrapporten (Toots was overall goed in, behalve in wetenschap) en korte teksten waarin staat dat iedereen van hem houdt. Indrukwekkend en na het door Koot en Bie opgerichte Elco Brinkman museum het mooiste dat op dit gebied is bedacht, met het verschil dat dit echt was. Beneden was een jazzbandje begonnen. Een zangeres zong standards, de band begeleidde, zodanig dat niemand hoefde te luisteren en dat ook niet deed. Half negen zou het beginnen, en er werden nog wat andere hapjes dan pinda's rondgedeeld.

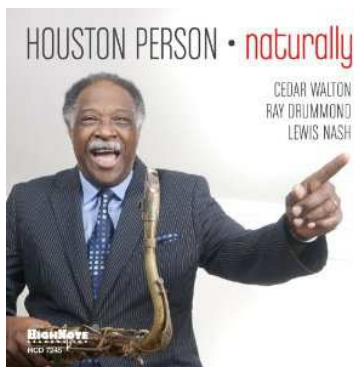
De prosecco werd in enorme hoeveelheden geschonken. De zaal was groot, aan de kant hing een aantal tv-schermen met beelden van Toots, maar van Toots zelf nog steeds geen spoor. Aan de kant stonden maar een paar stoelen, waar we om kwart over negen neerstreken. Vlak bij het podium zodat we niets hoefden te missen als Toots kwam. Maar Toots kwam niet en dat besef drong zich maar heel langzaam op. Om half tien waren we er zeker van. We pakten de uitnodiging erbij en met de kennis achteraf moesten we toegeven dat we naar Brussel waren gekomen om de schoenendoos van Toots te bekijken. Ook in België is de crisis voelbaar.

Tom Beetz

PS De expositie 'Toots 90' is inmiddels afgelopen.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 14 januari 2013

- 1 Houston Person**
Naturally (HighNote)
- 2 The Clayton Brothers**
The Gathering (Artist Share)
- 3 Winard Harper & Jeli Posse**
Coexist (Jazz Legacy Productions)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio](#); (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

• **la77**
JazzFlits

VARIA

Pianiste Francesca Tandoi is een van de achttien deelnemers aan de vijfde editie van de Leiden Jazz Award. (Foto: Henk de Boer)

FINALE LEIDEN JAZZ AWARD 2013

Muziekhuis Q-bus, Uiterstegracht 142, Leiden
27 januari 2013

(<http://www.leidsejazz.nl>)

Zes finalisten strijden 27 januari om de vijfde Leiden Jazz Award, een wedstrijd die openstaat voor jazzstudenten van de Nederlandse conservatoria. De finalisten zijn begin januari uit zes voorronden gekozen. Elke voorronde traden drie solisten met begeleiding op. Juryleden van de Leiden Jazz Award zijn onder anderen Berend van den Berg (pianist, docent aan het Conservatorium van Amsterdam), Eric van't Groenewout (voorzitter Stichting Jazzstad Leiden) en Anne de Jong (oprichter en directeur van Challenge Records). Wouter Turkenburg (hoofd van de jazzafdeling en jazzdocent aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag) is voorzitter zonder stemrecht. De Leiden Jazz Award is onderdeel van de Leidse Jazzweek. Die vindt van 23 tot en met 27 januari plaats.

VPRO JAZZ LIVE OP RADIO 6

23-1 Jazzfest Amsterdam (deel 3) 23:02-01:00

Verslag JazzFest Amsterdam.
Met onder anderen de Ploctones.

24-1 Jazzfest Amsterdam (deel 4) 23:02-01:00

Verslag van JazzFest Amsterdam.
Met onder anderen Ruben Hein, Tin Men and the Telephone.

25-1 Corrie en de Grote Brokken 23:02-01:00

Een opname uit het Bimhuis in Amsterdam van 6-10-2011.

30-1 Jazzfest Amsterdam (deel 5) 23:02-01:00

Verslag van JazzFest Amsterdam.
Met onder anderen Ben van Gelder.

31-1 De jazzpodia in februari 23:02-01:00

Wat staat er allemaal op het programma van de diverse jazzpodia in Nederland in februari? Een overzicht van de belangrijkste, verrassendste en opvallendste concerten, met korte toelichtingen en klinkende geluidsvoorbeelden.

OVERLEDEN

George Gruntz, 10 januari 2013 (80)

De Zwitser George Gruntz, geboren 1932, was pianist, arrangeur, componist en vanaf 1978 leider van de Concert Big Band, die tal van Amerikaanse solisten heeft begeleid. Was meer dan twintig jaar artistiek leider van Jazz Fest Berlin.

Claude Nobs, 10 januari 2013 (76)

Overleden in Lausanne als gevolg van een skiongeluk in december. Als directeur van de plaatselijke VVV organiseerde Claude Nobs in Montreux in 1967 een jazzfestival dat zou uitgroeien tot een van de belangrijkste jazzevenementen in Europa. In 1973 benoemde Nesuhi Ertegun, president van het platenlabel Atlantic, Nobs tot directeur van de Europese tak van het bedrijf.

Fontella Bass, 26 december 2012 (72)

Gospelzangeres. Overleden in haar geboortestad St. Louis. Bass zong ook rhythm-and-blues, maakte platen met de band van saxofonist Oliver Sain en Lester Bowie, met wie zij in het huwelijk trad. Volgden in 1970 optredens en opnamen met de Art Ensemble of Chicago in Parijs.

(jjm)

VARIA

Inschrijving Nationaal Jeugd Jazz Orkest verlengd

De inschrijving voor het Nationaal Jeugd Jazz Orkest III is verlengd tot 15 februari. Deze editie staat onder leiding van Eric Vloeimans. Twintig jonge toptalenten zullen een jaar lang met hem een repertoire instuderen dat bestaat uit werk van Vloeimans dat speciaal voor groot orkest gearrangeerd wordt. Van mei tot en met augustus gaat het orkest op tournee. Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest is een project van Stichting Jazz in Actie. (<http://www.njjo.nl/>).

Nieuwe Blije Jazz Brief uit

Voor liefhebbers van classic jazz staat er weer een gratis Blije Jazz Brief klaar: <http://www.blijejazz.nl/BB16/>

VARIA

Jules Deelder. (Foto: Joke Schot)

Expositie Joke Schot in North Sea Jazz Club A'dam

In de North Sea Jazz Club in Amsterdam worden vanaf 15 februari foto's tentoongesteld van onze medewerker Joke Schot. Het accent ligt op jazz. De geëxposeerde foto's zijn in kleur en vooral in zwart-wit. Onder meer de bovenstaande foto van Rotterdammer Jules Deelder zal in Amsterdam te zien zijn. De expositie is georganiseerd door Wim van Zon van Music Inspired Art. **Informatie:** <http://www.northseajazzclub.com/>.

INDEX GERECENSEERDE CD'S

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Raadpleeg dan onze index van gerecenseerde cd's. De index geeft een overzicht van de platen die in de nummers 75 tot en met 190 van Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website (rechtsboven). Als u het overzicht nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl/Recensie-overzicht75.pdf>

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>